

U s n e s e n í

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, projednal ve veřejném zasedání konaném dne 7. září 2017 **odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Kroměříži a obžalovaného F. D.**, nar. XXXXX v XXXXX, trvale bytem XXXXX, XXXXX, t. č. ve vazbě ve Vazební věznici XXXXX, proti rozsudku Okresního soudu v Kroměříži ze dne 4. 7. 2017, č. j. 1T 22/2017-208, a rozhodl **t a k t o** :

Podle § 258 odst. 1 písm. b), c) trestního řádu se napadený rozsudek **z r u š u j e** .

Podle § 259 odst. 1 trestního řádu se věc **v r a c í** soudu I. stupně.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný F. D. uznán vinným ze zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, kterého se měl dle zjištění soudu I. stupně dopustit tím, že dne 18. 1. 2017 v přesně nezjištěné době ve večerních hodinách v Kroměříži, v prostorách bývalé kotelny na adrese Francouzská 4603/22, si násilím vynutil pohlavní styk na poškozené O. Z., nar. XXXXX, kterou nejprve slovně napadl vulgárními nadávkami, poté k poškozené přes její slovně i fyzicky vyjádřený odpor přilehl, chytil ji za její vlasy, svlékl ji, roztáhl poškozené nohy a přestože se poškozená bránila a snažila se jej aktivně odstrčit, tak využil své fyzické převahy a vykonal na poškozené soulož, když poškozená se ze strachu před obžalovaným a poté co ji udeřil nejméně jednou otevřenou rukou do obličeje, přestala bránit jeho násilnému jednání. Za tento zločin byl obžalovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání dvou let se zařazením pro jeho výkon podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku do věznice s dozorem.

Takto vyhlášený rozsudek napadl v zákonné lhůtě odvoláním státní zástupce i obžalovaný. Obžalovaný odvolání zdůvodnil prostřednictvím obhájce a namítá v něm, že nebylo nepochybně prokázáno, že byl spáchán trestný čin tak, jak je popsán v obžalobě. Výpovědi poškozené vykazují závažné rozpory. Pokud soud I. stupně odkazuje na výpovědi osob M., K. a D., tak tyto osoby nebyly vyslechnuty, kdy pouze podávaly před zahájením

trestního řízení k věci vysvětlení. Při pochybnostech, zda k činu vůbec došlo, měl být obžalovaný obžaloby zproštěn. Pro případ, že by odvolací soud dospěl k závěru, že skutek se stal a že jej spáchal obžalovaný, je na místě zproštění obžaloby proto, že obžalovaný není pro nepřičetnost trestně odpovědný. Z výslechu soudního znalce vyplývá, že u obžalovaného není vyloučeno, že jeho rozpoznávací schopnosti zcela chyběly. Obžalovaný tedy navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen a obžalovaný byl obžaloby zproštěn. K veřejnému zasedání byl obžalovaný řádně předvolán, ovšem požádal odvolací soud, aby konal veřejné zasedání v jeho nepřítomnosti. Odvolací soud neshledal žádnou zákonnou překážku nevyhovění jeho žádosti, a proto bylo veřejné zasedání konáno v nepřítomnosti obžalovaného. Jeho práva byla dostatečně zabezpečena prostřednictvím obhájce. Ten setrval na podaném odvolání i konečném návrhu. Odvolání státního zástupce navrhl zamítnout jako nedůvodné.

Státní zástupce podal odvolání v neprospěch obžalovaného, a to do výroku o trestu, který považuje za nepřiměřeně mírný. Obžalovaný napadl poškozenou intenzivním násilím a i samotný násilný pohlavní styk byl bolestivý a traumatizující. Obžalovaný si nepřipouští, že by jeho jednání mělo být jakkoliv společensky závadové. Obžalovaný byl opakovaně soudně trestán pro různorodou trestnou činnost a nelze nepřehlédnout, že byl trestán i pro obdobnou trestnou činnost. Obžalovaný si ze své předchozí trestní minulosti nevzal poučení. Státní zástupce navrhl, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek ve výroku o trestu a uložil obžalovanému sám trest odnětí svobody v trvání nejméně 3 roky se zařazením pro výkon do věznice s ostrahou. U veřejného zasedání setrval na svém odvolání i konečném návrhu.

Odvolací soud z podnětu obou odvolání podle ustanovení § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost napadeného rozsudku včetně řízení, které předcházelo jeho vydání. V dosavadním průběhu řízení soud I. stupně respektoval všechna stěžejní ustanovení trestního řádu, především pak ta, jejichž účelem je zabezpečit právo obžalovaného na obhajobu a zabezpečit řádné objasnění věci. Soud I. stupně se však nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, přičemž bude nutno provádět další důkazy.

Pokud jde o otázku viny obžalovaného, tak soud I. stupně provedl ve věci dokazování v rozsahu dle ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu, tedy v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí. Námitka obhajoby, že nebyli u soudu slyšeni svědci M., K. a D., neobstojí, neboť tyto osoby podaly orgánům činným v trestním řízení vysvětlení a jejich výpovědi byly se souhlasem stran v souladu s § 211 odst. 6 trestního řádu čteny. Návrh na jejich výslech před soudem I. stupně nebyl učiněn a ke čteným úředním záznamům nebyly vzneseny žádné námitky. Odvolací soud má stejně jako soud I. stupně za prokázané, že obžalovaný spáchal skutek popsáný v napadeném rozsudku. Věrohodnost poškozené nelze úspěšně namítat, pokud se v jejich výpovědích objevují nepatrné rozdíly. Podstatný obsah její výpovědi vztahující se k protiprávnímu jednání obžalovaného je stále stejný a zapadají do něj logicky i ostatní provedené důkazy. Soudu I. stupně je však třeba vytknout, že se nedostatečně zabýval otázkou přičetnosti obžalovaného. Závěry znaleckého posudku a následně i výslech znalce u hlavního líčení vykazují rozpory. Tvzení znalce o podstatném snížení rozpoznávacích a ovládacích schopností svědčí minimálně o zmenšené přičetnosti obžalovaného. Znalec však současně připouští i tu možnost, že si obžalovaný nemusel být

vůbec vědom toho, že jednání, kterého se dopustil, je trestné. Soud I. stupně se s těmito rozporů ve svém rozhodnutí nevypořádal. Odvolací soud proto za účelem odstranění těchto rozporů k veřejnému zasedání předvolal znalce k doplňujícímu výslechu. Bohužel ani tímto doplňujícím výslechem se nepodařilo rozporná vyjádření znalce odstranit a znalec nebyl schopen takový rozpor objasnit. U veřejného zasedání u odvolacího soudu dokonce připustil, že byla rozpoznávací složka u obžalovaného vymizelá a nakonec toto své tvrzení rozšířil i na složku ovládací. Odvolací soud proto dospěl k závěru, že bude ve věci nezbytné ustanovit znalce nového, který bude konfrontován i se stávajícím znaleckým posudkem a který se jednoznačně vyjádří k tomu, zda byly u obžalovaného v době činu v důsledku duševní poruchy rozpoznávací a ovládací složky jednání zachovány či byly podstatně sniženy nebo obě či jedna z nich zcela vymizelé. Takové zjištění je nezbytné k tomu, aby soud mohl zhodnotit, zda byl obžalovaný v době činu příčetný, ve stavu zmenšené příčetnosti či nepřítelný. Vyřešení otázky příčetnosti obžalovaného je nutné k vyvození jeho trestní odpovědnosti a tedy k posouzení viny obžalovaného.

V návaznosti na shora uvedené proto odvolací soud zrušil napadený rozsudek a věc vrátil soudu I. stupně k doplnění dokazování, a to novým znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, k osobě obžalovaného. V novém rozhodnutí nechť se soud I. stupně dostatečně vypořádá s otázkou příčetnosti obžalovaného a rozhodnutí zdůvodní tak, jak mu ukládá § 125 odst. 1 trestního řádu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** další řádný opravný prostředek přípustný.

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně
dne 7. září 2017

Mgr. Radana Macháňová Laštůvková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Štecová